

Nr 10

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om skattefrihet för belopp, som utgår på grund av vissa s. k. riskgarantier.

I en den 1 december 1961 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 6, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om skattefrihet för belopp, som utgår på grund av vissa s. k. riskgarantier.

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande.

I propositionen föreslås en utvidgning av den år 1958 beslutade skattefriheten för vissa kapitalbelopp, som utbetalas vid dödsfall eller invaliditet för svensk personal i FN-tjänst utomlands.

Rörande lydelsen av ovannämnda *författningsförslag* hänvisas till utskottets hemställan.

Utskottet

För huvuddelen av den svenska personal, som fullgör uppdrag för Förenta Nationernas räkning i Korea, Främre Orienten och Kongo, har statsverket iklätt sig vissa s. k. riskgarantier. Garantibestämmelserna innebär att för befattningshavare, som innehar med rätt till familjepension förenad anställning, utbetalas vid dödsfall eller fullständig invaliditet 75 000 kr. om vederbörande har familj och eljest 25 000 kr. För annan befattningshavare utgår 100 000 kr. respektive 50 000 kr. Vid partiell invaliditet på grund av skada garanteras så stor del av nämnda belopp som motsvarar invaliditetsgraden.

I proposition nr 123 till 1958 års A-riksdag framlades förslag om skattefrihet för belopp som utgår på grund av riskgarantier för den militära FN-personal, som då var aktuell, nämligen kontingenterna i Korea och Främre Orienten. Förslaget antogs av riksdagen. Sedan numera svensk personal tas i anspråk för FN:s räkning i Republiken Kongo och staten iklätt sig i stort

sett motsvarande riskgarantier för denna personal, har fråga uppkommit om utsträckning av skattefrihetsreglerna. I den förevarande propositionen framläggs förslag om generell utvidgning av skattefriheten för riskgarantier som staten ikläder sig för FN-personal.

Såsom departementschefen framhållit bör självfallet belopp, som utgår på grund av riskgaranti, skattemässigt behandlas lika, oberoende av tjänstgöringsplatsen för den personal som omfattas av garantin. Utskottet delar med hänsyn härtill uppfattningen att de nuvarande skattefrihetsbestämmelserna bör omformuleras.

Det i propositionen framlagda författningsförslaget har givits en så generell avfattning att det skall täcka olika tänkbara utvidgningar av området för riskgarantiernas användning. Sålunda föreslås skattefriheten skola gälla såväl militär som civil personal. Den begränsningen har emellertid skett att fråga skall vara om FN-personal.

Enligt vad utskottet erfarit har Kungl. Maj:t i dagarna — i anslutning till utfärdandet av ändrade föreskrifter om lön och övriga avlöningsförmåner för personalen vid det skandinaviska undervisningssjukhuset i Korea — föreskrivit att statsverket från den 1 januari 1962 ikläder sig, med tillämpning av vedertagna försäkringstekniska grunder, riskgarantier för sjukhusets svenska personal beträffande ersättning, som kan förekomma enligt gällande personalbestämmelser.

Koreasjukhuset har visserligen viss anknytning till Förenta Nationerna men sjukhuspersonalen kan formellt sett knappast anses tjänstgöra för FN:s räkning. De riskgarantier staten iklätt sig med avseende å sjukhuspersonalen får emellertid anses jämförbara med motsvarande garantier för den personal som arbetar direkt för FN. Enligt utskottets mening bör med hänsyn härtill även de belopp som kan komma att utgå på grund av de för sjukhuspersonalen ställda garantierna vara fria från inkomstskatt. Utskottet föreslår att den i propositionen förordade författningstexten kompletteras så att den åsyftade likställigheten åstadkommes.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,
att riksdagen — med förklarande att Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 6 icke kunnat av riksdagen oförändrad bifallas — måtte antaga följande såsom *utskottets förslag* betecknade

Förslag

till

förordning om skattefrihet för belopp, som utgår på grund av vissa s. k. riskgarantier*(Kungl. Maj:ts förslag)**(Utskottets förslag)*

Härigenom förordnas, att belopp, vilket vid dödsfall eller invaliditet utgår på grund av de riskgarantier statsverket iklätt sig för personal, som tjänstgör för Förenta Nationernas räkning, ej skall vid taxering enligt kommunalskattelagen och förordningen om statlig inkomstskatt utgöra skattepliktig inkomst.

Härigenom förordnas, att belopp, vilket vid dödsfall eller invaliditet utgår på grund av de riskgarantier statsverket iklätt sig för personal, som tjänstgör för Förenta Nationernas räkning *eller vid det skandinaviska undervisningssjukhuset i Korea*, ej skall vid taxering enligt kommunalskattelagen och förordningen om statlig inkomstskatt utgöra skattepliktig inkomst.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling och skall äga tillämpning jämväl med avseende å 1962 och tidigare års taxeringar. Har någon vid förordningens ikraftträdande redan blivit taxerad för belopp, som avses i förordningen, äger han anföra besvär över taxeringen inom den tid och i den ordning, varom förmäles i 100 och 104 §§ taxeringsförordningen.

Genom denna förordning upphäves förordningen den 2 maj 1958 (nr 173) om skattefrihet för belopp, som utgår på grund av vissa s. k. riskgarantier.

Stockholm den 13 februari 1962

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Ericsson, Hagberg, Erik Jansson, Söderquist, fröken Ranmark, herrar Gustaf Elofsson*, Oscar Carlsson, Stefanson, Wärnberg och Gösta Jacobsson; samt

från andra kammaren: herrar Brandt i Aspabruk, Allard, Gustafson i Göteborg, Nilsson i Svalöv*, Kärlander, Vigelsbo, Wiklund i Öjebyn, Engkvist, Christenson i Malmö och Magnusson i Borås*.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.